

Ζωοφιλικό κίνημα στη Δεσκάτη, και αυστηρή σχετική Νομοθεσία

Τα τελευταία 5 χρόνια ,γινόμαστε θιασώτες ενός νεοφανούς ζωοφικικού κινήματος, που είδη χρόνια πριν βρίσκονταν σε εξέλιξη στην υπόλοιπη χώρα.

Παράλληλα από το 2021 η πολιτεία έχει θεσπίσει πολύ αυστηρή νομοθεσία που διέπει όλα τα θέματα σχετ. με τα αδέσποτα αλλά και τα δεσποζόμενα ζώα.

Ο Νόμος 4830/21 εκπλήσσει με την <<αυστηρότητα>>του . Ας αναφέρουμε μερικά παραδείγματα για να καταλάβει ο απλός κόσμος .Συνολικά προβλέπονται 46 διαφορετικά πρόστιμα σχετικά με τα κατοικίδια ζώα από 100 έως 50000 ευρώ ανά παράβαση .Χαρακτηριστικά ο ιδιοκτήτης κατοικίδιου ζώου δεν έχει το δικαίωμα να το ζευγαρώσει ,αν δεν έχει έγκριση από την σχετική επιτροπή του Δήμου, διαφορετικά θα πρέπει να είναι στείρωμένο ή να έχει κάνει εξετάσεις DNA με κόστος μεγαλύτερο της στείρωσης. Ενδεικτικά πρόστιμα ,για παράλειψη άμεσου καθαρισμού του περιβάλλοντος από τα περιττώματα σκύλου 100 ευρώ, μη ύπαρξη ενημερωμένου διαβατηρίου 300 ,παράλειψη στείρωσης ή αποστολής DNA 1000 ευρώ, παράλειψη σήμανσης 3000 ευρώ, μη διάθεση των απαιτούμενων κλωβών για την μετακίνηση ζώων συντροφιάς 5000ευρώ,ενώ για ένα λάκτισμα έως το βασανισμό και τον φόνο σε ζώο συντροφιάς το πρόστιμο είναι από 30000 έως 50000 ευρώ.

Αναρωτιέται κανείς ,γιατί τόσο αυστηρή Νομοθεσία στην Ελλάδα; Η οικονομική κατάσταση της χώρας μας δικαιολογεί τέτοια πρόστιμα; Η ευζωία των ανθρώπων της είναι σε τέτοιο επίπεδο που να μετακινηθεί και στα ζώα;

Η απάντηση είναι απλή. Η κατάσταση στην χώρα μας απλά ήταν άθλια.

Αν και η παράδοση μας από την αρχαία Ελλάδα μαρτυρεί πολιτισμένη συμπεριφορά και σεβασμό προς όλα τα ζώα και ειδικά στο σκύλο και τη γάτα με αναπαραστάσεις και απεικονίσεις σε κάθε δρώμενο της ζωής ως σύντροφοι και βοηθοί του ανθρώπου, με περιγραφή μάλιστα των φυλών αυτών, όπως ο Αριστοτέλης περιγράφει τον μολοσσό της Ηπείρου προπάτορα μεγάλου αριθμού σύγχρονων φυλών σκύλων των λεγόμενων μολοσοειδών.

Στην σύγχρονη Ελλάδα όμως η στάση μας στα ζώα συντροφιάς αρκετά διαφορετική.

Η έλλειψη ενσυναίσθησης της ευθύνης κατοχής ζώου περιορισμένη, ανεξέλεγκτα ζευγαρώματα ,εγκατάλειψη ζώων με συνεχή δημιουργία αδέσποτων, έως και ανεύρεση κουταβιών στα σκουπίδια, μόνιμες περιδέσεις και κακοποιήσεις ζώων ,ελλιπή ή ανύπαρκτη κτηνιατρική περίθαλψη, δηλητηριάσεις με χρήση φόλας σε καθημερινή βάση έως και σήμερα. Διεξαγωγή κυνηγιού σε κατοικημένες περιοχές και παρενόχληση των επαγγελματιών κτηνοτρόφων έως το σημείο φονικού στο πρόσφατο παρελθόν με αλληλοεξουδετέρωση των ποιμενικών με τους κυνηγητικούς σκύλους με τους γνωστούς τρόπους.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο αναπτύχθηκε αρχικώς στη χώρα μας μια υστερική στάση από τους απεγνωσμένους φιλόζωους.

Στο πλαίσιο αυτό είδαμε και στη Δεσκάτη να αναπτύσσεται φιλοζωικό κίνημα σε σωστή πλέον βάση αυτή τη φορά με ευαισθητοποίηση και δράση των πολιτών ,δημιουργία συλλόγου ,αλλά και δραστηριοποίηση πλέον του Δήμου κατ' υποχρέωση από το Νόμο με σχετικές χρηματοδοτήσεις από την πολιτεία. Ξεκίνησε μια έντονη δράση με μεγάλη εθελοντική συμμετοχή των πολιτών του Δήμου μας ενώ στήθηκε και το πρώτο πρόχειρο καταφύγιο του Δήμου μας κατ' εφαρμογή του Νόμου.

Ενώ φαινόταν ότι όλα πάνε καλά μπήκε και σε εφαρμογή το πρόγραμμα δωρεάν στείρωσεων με χρηματοδότηση της πολιτείας. Είδαμε να διενεργούνται μαζικά χειρουργικές επεμβάσεις στείρωσης σε ακατάλληλους χώρους εν πλήρη αγνοία της Τοπικής Κτηνιατρικής Αρχής. Άραγε με ποίου την έγκριση; Με αποτέλεσμα τον θάνατο αρκετών ζώων λόγω της επέμβασης, θεωρούμενη κατά τα άλλα ασφαλή, καθώς δεν υπήρξε σωστή μετεγχειρητική παρακολούθηση αλλά κυρίως αδιαφορία των υπευθύνων για την αντιμετώπιση των επιπλοκών. Παράλληλα έντονες φήμες διαχέονται μες την κοινωνία για κατασπατάληση των σχετικών κονδυλίων, ενώ σωρεία μηνύσεων κατακλύζουν την εισαγγελία Γρεβενών που διερευνούνται μέχρι σήμερα.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο αγνοί εθελοντές ,πολίτες του δήμου μας απομακρύνονται από την ενεργό ζωοφιλική Δράση, ενώ συνεχίζεται η αντιπαλότητα και οι έριδες εις βάρος της ουσίας και της ανάγκης παραγωγής έργου. Παράλληλα οι φόδες συνεχίζουν να είναι σχεδόν καθημερινό φαινόμενο με τους κτηνοτρόφους να ενοχοποιούν τους κυνηγούς και αντίστροφα, ενώ σκύλοι περιφέρονται σε χώρους όπου απαγορεύεται πλήρως ,όπως τα σχολεία το ΚΥ, τα σφαγεία, ενώ κάποιοι άλλοι με χαρακτηριστικό περιλαίμιο που επανεντάχθηκαν στο περιβάλλον τους επιτίθενται σε αυτοκίνητα και ανυπεράσπιστα παιδιά ενώ κάποιες από τις <<στειωμένες σκύλες>> κυοφορούν.

Η ευθύνη σαφώς δεν μπορεί να βαρύνει τον νεοσυσταθέντα και άπειρο Σύλλογο ο οποίος απέδειξε στη συνέχεια με διαφορετικές ορθές επιλογές και πρακτικές την πρόθεση του .Παρόλα αυτά ένθερμοι και αγνοί πολίτες απομακρύνθηκαν, ούτε έχουν ευθύνη οι μεμονωμένοι φιλόζωοι που βρέθηκαν στην δίνη των ανευθυνουπεύθυνων.

Είναι σαφές ότι η σύσταση της προβλεπόμενης Υποχρεωτικής από το Νόμο επιτροπής που είδη έχει προαναγγελθεί ,που θα ρυθμίζει όλα τα σχετικά θέματα θα λύσει σωρεία προβλημάτων.

Για το θέμα της αντιπαλότητας των κυνηγών με τους λοιπούς πολίτες με συνέπεια υποψία μαζικών δηλητηριάσεις ζώων φαίνεται να βρίσκεται μακριά η επίλυση του.

Όσο για τον Νόμο και την αυστηρότητα του, εφαρμοζόμενος βήμα-βήμα αποσκοπεί στην δημιουργία ανάλογης συνείδησης στην κοινωνία και τους πολίτες ούτως ώστε

η ανάληψη ευθύνης και η σωστή συμπεριφορά απέναντι στα ζώα να είναι κάτι το αυτονόητο και να μην χρειάζεται η επιβολή προστίμων και οτιδήποτε αντίθετο να αποτελεί παραβατική συμπεριφορά.

Του Μανώλη Καγιαμπάκη

Κτηνιάτρου,ΠΔΜ,Δεσκάτης